

POSTANOWIENIE

Dnia 26 listopada 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Stępka

po rozpoznaniu w dniu 26 listopada 2025 r. na posiedzeniu bez udziału stron
w sprawie A. J. wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania wyroku
Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 28 kwietnia 2025 r., sygn. akt IX Ka 107/25,
zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy - Śródmieścia w Warszawie
z dnia 21 listopada 2024 r., sygn. akt V K 1309/22,
na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł
wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Kasację od w/w wyroku Sądu odwoławczego wniosła obrońca skazanego, która zarzuciła rażące naruszenie szeregu przepisów prawa procesowego, co miało wpływ na treść zaskarżonego wyroku. W konkluzji skargi zawarto wniosek o wstrzymanie wykonania orzeczenia argumentując, że jego niezwłoczne wykonanie mogłoby spowodować dla oskarżonego nieodwracalne skutki. W ocenie obrońcy, wstrzymanie wykonania wyroku jest uzasadnione „ze względu na to, że podniesione zarzuty winny doprowadzić do uwzględnienia kasacji, przynajmniej istnieje wysokie prawdopodobieństwo takiego rozstrzygnięcia, a wykonanie kary na tym etapie mogło by doprowadzić do niepowetowanej szkody, bowiem Skazany, uprzednio nie karany, mierzy się z poważnymi problemami zdrowotnymi, zaś z

zaświadczenia lekarza psychiatry z dnia 23 maja 2025 r. wynika, że nie powinien odbywać kary pozbawienia wolności uwagi na zagrożenie życia i zdrowia”.

Sąd Najwyższy stwierdza, że wniosek nie zasługuje na uwzględnienie.

Wstrzymanie wykonania orzeczenia w związku z wniesieniem kasacji wchodzi w grę wyjątkowo, w razie zaistnienia szczególnych okoliczności, a to z tego względu, że kontrola kasacyjna dotyczy prawomocnego wyroku sądu odwoławczego, a więc wyroku objętego domniemaniem trafności zawartych w nim rozstrzygnięć, które podlegają bezzwłocznemu wykonaniu.

Jak wielokrotnie podkreślano w orzecznictwie Sądu Najwyższego, instytucja wstrzymania wykonania wyroku określona w art. 532 § 1 k.p.k. ma charakter wyjątkowy, a potrzeby jej zastosowania nie może uzasadniać sama czynność wniesienia kasacji. Potrzeba ta aktualizuje się dopiero wówczas, gdy niezależnie od przyszłego rozstrzygnięcia co do zasadności skargi kasacyjnej już wcześniej można stwierdzić zaistnienie istotnych powodów do uznania słuszności tej kasacji, bądź też wówczas, gdy strona wykaże odrębnie istnienie szczególnych okoliczności powodujących, że wykonywanie lub wykonanie orzeczenia pociągałoby za sobą wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki. Innymi słowy, ze względu na wagę podniesionych zarzutów, uwzględnienie wniosku o wstrzymanie wykonania prawomocnego wyroku może mieć miejsce, jeżeli zachodzi wysokie, niemal zbliżone do pewności, prawdopodobieństwo uchylenia prawomocnego wyroku (*por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 25 maja 2023 r., IV KK 105/23, LEX nr 3567070; z dnia 8 lutego 2022 r., II KO 111/21, LEX nr 3305890; z dnia 30 stycznia 2014 r., II KK 361/13, LEX nr 1427396*).

A zatem, powołanie się na treść zarzutów przez autora kasacji nie może być uznane za wystarczające w tym przypadku – nie mogą one bowiem automatycznie przesądzać o tym, że na pierwszy rzut oka skazany nie powinien ponieść w ogóle kary, bądź z dużą dozą prawdopodobieństwa zaskarżony wyrok zostanie uchylony. Jakkolwiek nie można tego wykluczyć, to jednak brak możliwości uznania na tym etapie, jeszcze przed merytorycznym rozpoznaniem sprawy, że zarzuty podniesione w kasacji wskazują na tak poważne błędy w kontroli apelacyjnej, że powinny one prowadzić do uchylenia wyroku Sądu odwoławczego. Przedmiotem rozważań związanych z oceną przez Sąd Najwyższy zasadności złożonego w

trybie art. 532 § 1 k.p.k. wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia nie może być przecież całościowa ocena trafności i zasadności podniesionych w kasacji zarzutów, gdyż ta może zostać rozstrzygnięta dopiero w trakcie merytorycznego rozpoznawania nadzwyczajnego środka zaskarżenia. Jest rzeczą oczywistą, że wszystkie zarzuty podniesione w kasacji wymagają merytorycznej i pogłębionej analizy skargi. Jednocześnie w niniejszej sprawie nie wykazano szczególnych okoliczności mogących przemawiać za wstrzymaniem wykonania w/w orzeczenia.

Sąd Najwyższy nie neguje trudnej sytuacji osobistej skazanego, związanej także z jego dolegliwościami zdrowotnymi. Jednakże okoliczności te mogą być wzięte pod uwagę w razie skorzystania przez niego z instytucji prawa karnego wykonawczego. Innymi słowy, tego rodzaju sytuacja może być ewentualnie podstawą do ubiegania się o udzielenie przerwy w jej odbywaniu.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

[J.J.]

[a.ł.]